

ingen Forandring heri; thi Regjeringen har den Anskuelse, at Smugleriet vil være tilstrækkelig forebygget ved det Personale, som er bestemt i dette Lovudkast. Jeg har ogsaa havt den Ære at meddele det ærede Udvalg et Kort over Danmark, hvorpaa det er betegnet, hvorledes de forskjellige Poster fordeles paa Kysten, hvilket Kort jo naturligtviis ogsaa vil være tilgængeligt for ethvert andet af det ærede Things Medlemmer, og jeg troer, at man ved at kaste Blik derpaa vil vinde Overbeviisning om, at Kysten ved de i denne Gagelov nævnte Embedsmænd vil være ganske godt besat. Den ærede Landssthingsmand for Kjøbenhavn (H. P. Hansen), har, saavel af Hensyn til det, jeg her nævnte om Kystens Bevogtning, som ogsaa med Hensyn til Consumtionens muligt forestaaende Ophevelse i Kjøbenhavn efter den Afstemning, som er foregaaet i Folkethinget, meent, at det kunde være tvivlsomt, om man burde gaae ind paa ved denne Lov at normere Antallet af det forskjellige Personale, som bruges i Soldvæsenet. Jeg maa hertil bemærke, at det vel er sandt, at hvis det blev til Lov, at Consumtionen i Kjøbenhavn skulde fuldstændigt ophøre med 1ste April 1852, da vilde der kunne skee en Besparelse i hvad her er foreslaaet, en Besparelse, som jeg imidlertid ikke for Dieblirket skal fremsætte noget Forslag om. Men en saadan Forandring forekommer mig at kunne simpelt hen skee paa den Maade, som dog oftere maa anvendes, fordi Soldvæsenet ikke er noget Stagnerende, men steds er underkastet Forandringer, at man nemlig paa en senere Rigsdag foreslaaer en additional Lov, hvorved der skeer Forandringer i hvad der er vedtaget i den almindelige Lov. Jeg troer, at naar Rigsdagen ikke vil, hvad den naturligtviis ikke kan ville, aldeles overlade til Regjeringen at bedømme, hvilket Antal der bør være af de forskjellige Classer af Embedsmænd, saa er der ikke nogen anden Maade, end enten at bestemme en saadan Basis, hvorfra man kan gaae ud ved senere Forandringer, som her er foreslaaet, eller ogsaa overlade Antallets Fastsaettelse til den aarlige Finantslov. Dette Sidste vil jo vel meget godt kunne lade sig gjøre; men jeg troer, det er rigtigt, hvad der under Finantslovens Behandling paa den forrige Rigsdag

blev fremhævet, at man skal søge saavidt muligt at undgaae Drøftelsen af Detail-Spørgsmaal i Finantsagen. Jeg troer derfor det vil være paa sit Sted i denne Lov at fastsætte, saa godt som det for Dieblirket er muligt, hvilket Personale Soldvæsenet behøver for at kunne bestride den paagældende Deel af Stats-tjenesten, uden at man naturligtviis derved afskærer sig Muligheden af paa Grund af de forandrede Forhold, ved en speciel Lov deri at komme til senere at gjøre Forandringer.

Den samme ærede Landssthingsmand yttrede sig ogsaa i Almindelighed imod Alderstillaag. Det ærede Medlem bemærkede, at Staten burde ved hvert Embede især undersøge, hvilken Lønning der passende burde tillægges samme; denne Lønning burde da strax bestemmes og derved burde det have sit Forblivende, saaledes at den Embedsmand, som attraaede det og fandtes værdig dertil, maatte søge Forbedring ved Forslyttelse til en anden Post. Han meente ogsaa, at en saadan Bestemmelse som den i Udcastet foreslaaede og af Udvalget tiltraadte, vilde modvirke hvad man maatte ønske, nemlig at Folk ikke skulde stagnere paa en Post, men i rette Tid blive forfremmede. Jeg skal hertil tillade mig at bemærke, at det er en Følge af den forandrede Regjeringsform, at disse Alderstillaag fremtræde som noget Nyt; tilforn, blev der nemlig ikke saaledes ved Stændernes Forhandlinger drøftet Noget om Gagerreglementer o. s. v.; i Budgettet søgte man at opstille et Slags Normalreglement paa den ene Side, og paa den modsatte Side opførte man personligt Tillæg. Uden at Sagen blev saaledes forhandlet, at den kunde give Anledning til nogen principiel Distinction, foreslog man i hvert enkelt Tilfælde, hvad man syntes der kunde være nogenlunde passende. Der var altsaa Intet, som udtrykkelig bær Navn af Alderstillaag; men man maa dog derfor ingenlunde troe, at Alderstillaag er noget Nyt; jeg skal tværtimod kunne bevise, at Alderstillaag er noget aldeles gammelt her i Landet. Der gives ikke nogen eneste Tjenestegreen, uden at man jo deri har Alderstillaag. See vi hen til de forrige Collegier altsaa nu Ministerierne, saa var der Deputerede med ældre, yngre og Mellem-Gager;